

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1566 usque ad annum 1572

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1772

VD18 90118634

§. 116. Pacis conditiones a Regina Foederatis propositæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67213)

gio milite effossum, ac diu ludibrio expositum tandem immaniter discerptum est.

Sæcul. XVI.
A.C. 1567.

§. CXVI.

Pacis conditiones a Regina Fœderatis propositæ.

Cum hujus belli eventus utrinque admodum incerti essent, atque aliunde merito timendum, ne Calvinistæ Carnuto occupato insolentiores fierent, hinc rursus pacis negotium repetitum est, ac præprimis Regina easdem, quas jam olim proposuerat, pacis conditiones Condæo Principi offerebat. Hic quoque cum obsessam Carnutensem urbem occupare præter opinionem suam desperaret, ac Germaniæ copiis stipendia numerandi tempus instare cognosceret, ad pacis consilia multum inclinare videbatur: rebus igitur utrinque ita dispositis, Rex die vigesima septima Februarii demandatæ facultatis diplomata expediri jussit, ut Longi - Gemelli conventus haberetur, cui Regis nomine Armandus Gontaldus Biron castrorum Præfectus, Henricus Memmius, & Malassifus libellorum supplicum Magister interessent: pro Calvinistis vero Castillionæus olim Cardinalis, Rupifocaldius Comes, & Buchavannius convenirent. Diu fatis utrinque acriter disceptatum,

Thu. l. 41.
Mem. de Cast.
Bell. l. 6. c. 11.
Dupleix hist.
de France t.
3. p. 732.

Sæcul. XVI nihilque fuisset conclusum, nisi Angliæ
A. C. 1567. & Florentiæ Legati suam operam con-
 tulissent.

§. CXVII.

*Calvinistarum rationes pro ineunda
pace.*

*Thu. l. 6.
Daniel t. 6,
p. 400.*

Hisce concordiaë consiliis acriter se op-
 ponebat Colinius Architalassus ita
 differens: „probe prævideo, quod Rex
 pacem ideo duntaxat proponat, ut eos,
 quos armatos, & conjunctos vincere non
 poterat, armis depositis, & traditis op-
 pidis, quæ receptui serviebant, omni
 potentia exutos divideret, injuriamque
 nuper in tumultu Meldensi acceptam
 ad extremum ulcisceretur. Ast Condæus
 Princeps haud æquum, imo potius invi-
 diosum esse censebat oblatam recusare
 pacem, quam necessitas suadebat, eo quod
 jam dilapsæ essent pleræque Santonum,
 & Pictonum copiæ non petita a Condæo
 Principe venia, & plerique se idem factu-
 ros minitarentur, ita, ut metus esset, ne
 exemplo grassante cuncti agmine facto
 a signis discederent: ad hæc haud oc-
 culta murmura exaudiebantur, quibus
 hæc spargebantur: „armis sumptis id
 hæctenus quæsitum, ut pax habeatur:
 quam cum peti, seu dari a Regiis, cun-
 ctis constet, nil aliud superest, nisi ut
 funestissimo, ac damnosissimo bello finis
 im-